

kisebbíti azt a tényt, hogy a zsidóellenes hadjáratot német és magyar náciik közösen tervezték meg, illetve azt szinte kizárólag a magyar államhatalom, csendőrség, rendőrség és közhivatalnoki kar szervezésében hajtották végre. A történelmi bizonyítékok világosan mutatják, hogy a magyar zsidóság majdnem sértetlenül élte volna túl a háborút, ha a németek nem szállják meg az országot. De az is világos, hogy a quislingként viselkedő magyar hatóságok maradéktalan, sőt buzgó támogatása híján a németek képtelenek lettek volna gyakorlatra váltani fajüldöző ideológiájukat.

Viszonylag kevesen tartják tiszteletben ezeket a történelmi tényeket. Sokan mások, elismerve, milyen tragikus volt a magyar zsidóság sorsa, fel próbálják menteni Magyarországot a Holocaust körüli felelősség alól. Megint mások, szerencsére csupán a magyar politikai élet peremén ágáló kevesek, úgy lépnek külföldi „revizionista” elvbárátaik nyomdokába, hogy átfestik vagy eltagadják a Holocaust valóságát.

A náci korszak tisztára mosásának igyekezete csak erőre kapott a kommunista rendszer 1989–90-beli bukása után. A történelemtisztogatók első csoportja azokból tevődik össze, akik – köztük kormánytisztviselők is – szinte a teljes felelősséget a németek nyakába varrnák. E csoport más tagjai elismerik ugyan, hogy *akadtak* magyarok is a zsidóellenes hadjárat aktivistái között, de úgy próbálják tisztára mosni a Horthy-korszakot, hogy az elsődleges felelősséget ráterhelik néhány ideológiailag megtévedt, törvénszegő vagy túlbuzgó szélsőjobboldali figurára.⁶¹ Megint mások akaratlanul is elmossák vagy zsidótlaníják a Holocaust valóságát, amikor összevonják a zsidóság veszteségeit azokkal, amelyeket a magyar honvédség vagy a polgári lakosság szenvedett el a háború során. Végül olyanok is akadnak, akik úgy próbálnak könnyíteni a nemzet rossz lelkiismeretén, hogy szinte kizárólag a jóra emlékeznek: a menekültek megsegítésére, a zsidóknak a német megszállásig nyújtott fizikai védelemre, és Budapest zsidóságának megmenekülésére.

A politikai élet peremén pedig ott tanyáznak az új és a régi „revizionisták” a maguk obszcén, Holocaust-tagadó vagy azt megmásító kampányaival. Egyesek azt erősgetik, hogy a zsidók háborús szenvedései meg sem közelítik azt a szenvedést, amelyet éppen zsidók zúdítottak a magyarságra a kommunista korszakban. E tézis másik változatát vallják azok, akik szerint a fasizmus mai bírálói bizonyosan kommunisták.⁶² Végül az is sokszor elhangzik, hogy Magyarország agresszív háborúja valójában jogos, igazságos hadjárat volt a bolsevizmus ellen,⁶³ illetve törvénytisztelő, hazafias magyarokként kellene rehabilitálni a zsidóellenes akcióik miatt elítélt személyeket.⁶⁴ Akik mentetetni próbálják Magyarországnak a náci korszakban betöltött szerepét, valójában tisztára akarják mosni a magyar